

De Levende Natuur, 3e Jaargang.

Kleurendruk van P. W. M. Trap.

BIJ DE WASCHPLAATS.

anders voor de vijanden van jacht en visscherij een heel gevaarlijke streek is, heeft men 't ook zoo begrepen en daar worden de ijsvogels door de wet beschermd met het plezierig gevolg, dat hij nu in 't stroomgebied van de Theems veel minder zeldzaam is dan een jaar of tien geleden.

Jonge ijsvogeltjes zijn na jonge zwaluwen de leelijkste vogeltjes van de wereld, en 't ijsvogelnest wordt alleen door de woning van de hop in stank en onreinheid overtroffen. Maar dat zijn bijzaken. Ook hoeft niemand, zelfs niet uit liefhebberij, zijn

neus in een ijsvogelnest te steken, want 't is toch niet anders dan een hoopje verrottend vischvuil en graten aan 't eind van een hol in de grond. Maar wèl is 't de moeite waard, om eens te probeeren te zien te krijgen, dat die vogel in zijn galapak bezig is een mijngang van een meter diep in een steile oeverwand te graven. Dat doet hij allemaal met zijn snavel, want zijn pooten zijn zoo zwak, dat hij er maar amper op gaan kan. Hij leidt dan ook bij voorkeur een zittend leven.

JAC. P. THIJSSÉ.

Over Insecten en nog wat.

Verschoon dit treurig opschrift, lezer; als ge mijn artikeltje ten einde hebt gebracht, moogt ge zelf een beter bedenken. Er liggen al heel wat brieven voor ons ter beantwoording; de entomologische heb ik voor mijn rekening genomen.

Eén is er van onzen abonné J. W. L. G., te Rotterdam. Daarin lees ik dit:

„U zoudt mij zeer veel genoeg doen, door mij van het volgende opheldering te geven. Gisteren zag ik in mijn aquarium eenige propjes kroos drijven. Ik opende er een en zag een donkergrijze larve. Van morgen zag ik, dat het weder dicht was. Het kroos is eenige dagen geleden uit een sloot geschept.”

In een schrijven van veertien dagen later, en wel van 1 Juni, vind ik hierover nog dit:

„Een van de larven, waarvan ik u eenigen tijd geleden schreef, is veranderd in een pop, die veel heeft van den bladknop van een beukeboom, doch lichter gekleurd is.”

Ik vermoed, dat nóg een dag of wat later het raadsel zich wel zal hebben opgelost; onze vriend G. heeft denkelijk reeds de volkomen insecten gezien, die zich uit zijn toevallig in 't aquarium gebrachte larven ontwikkeld hebben. Heeft hij er nog een en wil hij ons dat zenden, dan zullen we hem denkelijk den juisten naam wel kunnen opgeven.

Waarom maak ik nu deze verrassing publiek? Deze verrassing, — of is het voor een liefhebber geen buitenkansje, als in zijn aquarium dieren leven en zich ontwikkelen, die hij er, zonder dat hij 't wist, in gebracht heeft?

Ongetwijfeld. En daarom wil ik ook juist aanraden, die verrassingen en toevalligheden wat in de hand te werken. Misschien heb ik het al eens verteld: ik doe van tijd tot tijd zóó. Ik schep uit de slooten kroos, dorre bladeren en slijk; daarvan breng ik niet te groote portien in zuurflesschen en glazen bakken, die ik verder met duinwater vul.

Dat zijn mijn kleine aquariums; ik heb niet anders te doen, dan ze met een papier of een ruitje te dekken, opdat er geen stof in komt en ze aan hun lot over te laten. Ze bevolken zich zelf, want allerlei larfjes en andere kleine diertjes en eitjes van verschillende dieren zijn met de waterplanten en het slootvuil — dat al heel gauw zinkt en het water dus niet troebel maakt — in mijn flesschen gekomen, en ontwikkelen zich. Voedsel vinden zij in de heel kleine, de microscopische, diertjes en plantjes, die óók zijn meegekomen en hun ontwikkeling voortzetten; om zeker te zijn, dat het hun aan niets ontbreekt, geef ik hun soms, in plaats van duinwater, slootwater. 't Is voor een oningewijde haast ongelooflijk, wat er al zoo voor een rustig waarnemer in die glazen te vinden is, wanneer ze een paar weken hebben gestaan. In de eerste plaats natuurlijk de mosseltjes, slakjes, kevertjes enz., die reeds tusschen de planten en dorre bladeren en in het slijk zaten. Maar niet alleen deze: ook de vele diertjes, die allengs uit eitjes komen. Wantsjes, wormpjes, hydra's, ja zelfs jonge vischjes, ontdekken wij, en na een poos zitten er motjes en verschillende soorten van muggen boven 't water tegen den binnenwand onzer flesch. Wie het eens een keer beproefd heeft, is voor goed een vriend van deze kleine aquariums geworden, die heel wat meer te zien geven dan menig groot bassin, en die altijd weer kans bieden op het ontdekken van soorten, die men nog niet kent; — natuurlijk! want de eene sloot levert dít, de andere dát op, en bovendien heeft ieder jaargetij zijn eigen dieren. Om veel verscheidenheid te genieten, beginne men in April en Mei.

Het mooie kevertje, dat ons de heer K. te Velp zond, is *Cryptocephalus sericeus*, behoorende tot de familie der goudhaantjes. Over dat interessante